

Klassisk
TRÆBÅD

Nr. 117 · September 2013

Sommeren bød på flotte arrangementer og godt vejr

”Nu er det jo i enhver havn jeg kommer, at folk beundrer mig...”

For tre år siden så dette blads redaktør ”Gl. Sussi” for første gang. Det var ved træffet i Sundby Havn, hvor jeg også var nede og beundre det meget flotte træværk ombord. Og siden er det hele bare blevet endnu flottere – så flot, at ”Gl. Sussi” af Frederiksværk fik tildelt »Skruen« ved dette års træf i Svanemøllen.

Marian, den ene part i ejerparret, har skrevet en dejlig fortælling til klubben i hjemhavnen, hvor hun lader båden selv fortælle sin historie. Så ind imellem får gamle Sussi lov til at få ordet i denne beretning, feks her: *”..min familie valgte heldigvis, at jeg skulle have en chance til..”*

Som så mange andre gamle træbåde har ”Gl. Sussi” levet sit liv farligt under meget omskiftelige tilstande – flere gange på randen til ophugning, bla. i 1990, hvor man alligevel valgte at udskifte dækket med hjælp fra en gammel bådbygger, Holger.

Marian fortæller, at hendes tidligere svigerforældre ejede den, og at hendes børn nærmest er vokset op med den. Hun og hendes eksmand overtog den, da svigerforældrene blev for gamle til at passe den, men så fik manden støvallergi og måtte lade båden overgå til en anden ejer, der dog aldrig fik den gjort i stand. Bådvog-

”Gl. Sussi” er bygget i 1958 i Norge efter tegninger af Richard Gustav

Oprindeligt havde ”Gl. Sussi” åbent styrehus, dog med en kaleche over. I 1995 tegnede bådbyggeren Holger et fast tag og udførte det i fineste lærketræ, men båden kom nu ikke ud og sejle med det før 14 år efter, for ved

søsætningen viste der sig at være noget galt med skruen, så den kom op igen. Her viste der sig at være råd i dækket igen – og så var der dømt 13 år i skyggen.

nen blev brugt til en anden båd – og der stod "Gl. Sussi" så i en hal på nogle gamle telefonpæle i 13 år.

"heldigvis indendørs, for havde jeg stået ude, var jeg gået til for længe siden"

I 2009 kiggede Marian og Ken ind i hallen til den gamle båd, der nu havde stået der så længe. Ken tabte straks sit hjerte til båden, mens Marian jo egentlig havde elsket den næsten altid, ihvertfald lige siden hun var 17 år.

Ken fortæller, at han engang for længe siden har haft en mindre fiskerkutter, men at han altid har forestillet sig at have en motorbåd, der skulle se ud præcis ligesom "Gl. Sussi".

Nu blev "Gl. Sussi" altså en mægtig faktor i det forholdsvis nye forhold, som Ken og Marian havde indgået – og faktisk har det også været rigtig godt for Kens forhold til Marians eksmand.

"Gl. Sussi" skriver:

"Min tidligere ejer er også meget glad for at jeg er kommet på vandet igen. Det ville have været rigtigt trist for ham, hvis jeg var gået til, hvad mange for øvrigt troede jeg var."

Mange timers arbejde og mange timers fælles hygge med istandsættelse og bestemt også anvendelse af båden har fulgt siden mødet i hallen. Og "Gl. Sussi" stråler af den gode pleje og giver som tak sine omgivelser masser af oplevelse af, hvordan æstetik og funktion kan forenes i smuk samdrægtighed.

"Gl. Sussi" har været i Marians liv i 30 år – her sidder hun i "bagperrenen" i 1984 sammen med sine to drenge, der nu er store voksne mænd

Ken og Marian blev hædret med »Skruen« for deres flotte indsats med at bevare Gl. Sussi

"Folk beundrer mig, og det giver mine ejere blod på tanden til at holde gejsten oppe"

Nye vinduer, glasfiber på ruftage og dæk. På dækket blev der lagt teaklister ovenpå glasfiberen. Nu skulle der ikke mere sive vand ned i båden og ødelægge nattesøvn ombord. Og de nye dæksbjælker skulle ikke rådne igen sammen med underdækket.

Ken havde spurgt sig for, hvad en ny gang teak til dækket ville koste? 24.000 var den rå materialepris.

Kens piger er med på en tur hver sommer i båden – og både de og de voksne nyder livet sammen ombord

Vinduesrammerne fra Brøndby Rådhus fik et nyt liv som dæk på "Gl. Sussi"
Ken havde da aldrig lagt et båddæk før, men hans arbejde har fået ros fra alle sider

Før og efter. Loftet bliver hvidtet, så der igen er hygge og lys i salonen

Men Ken, der jo er bygningsnedker af Guds nåde, havde hørt at Brøndby Rådhus skulle have nye vinduer. De gamle var af ægte burma-teak – det bedste man kan få. Han fik dem for at hente dem og havde nu til flere kilometer teaklister.

Rufsiderne havde, så længe Marian har kendt båden, været smurt over med brun Gori, og Ken ville lige pudse dem lidt af med en nyindkøbt lille excentersliber. Da han så den fine mahogny indenunder, fór han straks ned og købte en større sliber med tvangssliber, og så gik det løs, både ude og inde. Lister blev limet ind, hvor det trængtes – revner blev repareret, og lak blev smurt på i rigelige mængder.

Vi har set resultatet – utroligt smukt. Her opstod en slags arbejdsdeling, som har holdt ved lige siden. Ken tager sig af det udvendige, og Marian det indre.

Det var med nogen bekymring, at parret efter ni måneders slid og slæb søsatte det gamle skib. Ville det holde tæt, og hvordan med motoren? Mange var mødt frem ved søsætningen, og der blev drøftet mangt en forholdsregel.

Men skibet var tættere end for 13 år siden, og motoren gik i gang uden problemer, da der blev sat

I stolt majestæt glider "Gl. Sussi" forbi Kulhuse Havn

strøm på og selvstarteren havde drejet et par omgange. Sådan: "Gl. Sussi" kvitterede for indsatsen.

"For mine nye ejere er det at have træbåd blevet en livsstil"

Sådan skriver "Gl. Sussi" til motorbådsklubben. Og Deres udsendte kan bekræfte, at der ikke engang er et fjernsyn i huset – ej heller i båden.

"Det har vi simpelthen hverken tid eller lyst til" siger Ken og Marian samstemmende. "Når vi har tid sammen, smutter vi ned til båden og hygger os eller sejler en tur. Heldigvis har vi ikke nogen have eller et stort hus, som vi skal have dårlig samvittighed over ikke at passe"

"Men er der nogen, der kan sige noget om mig i årene fra ca. 1960 til 1973?"

Da "Gl. Sussi" kom i familiens eje i 1973, hed hun "Sessan". Men før dette er der et stort sort hul i hendes

Så godt som alle beslag er bevaret – og sendt til opforkromning. Ken og Marian bestræber sig på at holde båden så original som muligt.

Årets reparation var ved bjørnen – boltene var på vej op igennem stævnræet. Træet var lidt blødt og revnet. En lus blev limet ind, så de rustfrie bolte havde noget at spænde i.

Der var masser af tage fat på under renoeringen, blev alt blev så smukt og tæt igen

og familiens hukommelse. Ingen har kunnet fortælle om hendes vej fra Norge til Danmark – og til Frederiksværk.

Skulle nogen læsere af dette blad kende nogen, der ved noget om denne periode af hendes liv, vil hendes ejere Ken og Marian blive meget taknemmelige for at få mere at vide. Så hermed en opfordring...

Så stilfuldt kan det gøres – og sikken luksus i forhold til os andre, der har fuld kravlethøjde i salonen

Når Ken og Marian er nødt til at spise inde, sker det altid i styrehuset med udsigten over havnen, ellers er det altid på "bagperronen" man opholder sig. Salonen rummer ellers snildt 10 personer, hvis man tager et par klapstole til hjælp

På storfamilietur til Millionærbugten bag Skansehage med 18 mennesker ombord – det er da intet problem for "Gl. Sussi"

Marian på den indvendige tjans, der har skabt utroligt flotte rammer indenbords

I sin tid har der været sendt manganen en nyskudt edderfugl henover dækket. Og det var altid i "Sussi", jagtselskaberne samledes – her var jo god plads til hygge, harmonikamusik og festlig fejring.

Noget om ”Gl. Sussi”

Fra DFÆLs hjemmeside d. 23. dec. 2013

DFÆLs æresmedlem Helge Møller fra Svendborg har sendt et dejligt bidrag til en bådhistorie:

I forrige nummer af ”Klassisk Træbåd” var der en lang beretning om den smukke motorbåd, der vandt ”Skruen” ved DFÆLs sommertræf i Svanemøllen. Ejerne eftersøgte oplysninger om deres båds færden i dens ukendte fortid i Danmark, og det har givet pote.

Vi har modtaget et dejligt brev fra vores æresmedlem Helge Møller, Svendborg. Helge er jo den tidligere ejer af frederikssundsjollen ”Spray” gennem 51 år - og hvad Helge ikke ved om gamle lystbåde er næppe værd at vide.

Her er Helges brev:

I vores dejlige blad "Klassisk Træbåd" nr. 117 blev bragt en artikel om en skøn gammel Motorbåd ”Gl.Sussi”. Artiklen slutter med en opfordring – om nogen kan fortælle noget om perioden 1960 til 1973. Ved første øjekast troede jeg det kunne være en båd - ”Hexen” - tidligere af ejet af min datter og hendes eksmand, men da jeg så at "Sussi" tidligere havde heddet ”Sessan”, dukkede noget andet op i min hukommelse !

I årene 1964 til 66 var jeg ansat som lagerforvalter hos en Austinforhandler Karl O. Skov i Svendborg. Skov handlede med biler, og forøvrigt også med mange andre ting, - en god gammeldags ”kreglertype” ! Han havde ikke tidligere haft noget med sejlads at gøre, og da han vidste at jeg sejlede, bad han mig en dag om at tage med til Odense og se på et ”skiv” ! - Det var jo så en motorbåd ”Sessan” ! Sælgeren var en bilhandler i Odense (jeg husker ikke navnet), men da jeg syntes skivet så fornuftigt ud, fik de da en handel i stand, - bl.a. indblandet også adskillige brugte biler, så hvad den endelige pris for Sessan” fandt jeg aldrig ud af !

Således kom "Sessan" til Svendborg, og fik i starten bådeplads ved Christiansminde broen.

Skov var som nævnt ny i "faget" - så jeg blev anmodet om at hjælpe med praktiske ting, bl.a. tilpasse og splejse fortøjninger, stræktove m.v. - Det foregik i min normale arbejdstid, så det var såmænd meget hyggeligt. Skov var normalt en ret "påholdende" mand, men jeg skulle bare købe det bedste uanset prisen, når det var noget til "skivet"! (Han var ved at "lære det")

På den tid var man normalt De's mellem arbejdsgiver og ansatte, men når vi var sammen ved båden, var vi pludselig dus - med formiddagsbajere m.v. - for så at vende tilbage til at være De's, når vi var i forretningen igen!

Sejladsen blandede jeg mig ikke i - men husker dog en tur, hvor Skov inviterede funktionærerne i firmaet på en sejltur. - Hvor skulle vi så sejle hen?? Som den mest sejlkundige foreslog jeg Ærøskøbing som passende til en dagtur. Skov bad mig overtage "styring og navigation" som kendt mand i farvandet. Jeg husker også, at førstemanden på værkstedet, som slet ikke var "sejler" - han mødte op i Jakkesæt og sorte herresko med lædersåler. Det mente Skov ikke var så heldigt, så de fine laksko, med den tids spidse snuder, blev pakket ind i forhåndenværende klude m.v. til megen morskab for alle.

På vej mod Ærøskøbing var der tid til at anløbe Hjortø undervejs. Jeg var som sagt styrmand - men så råber Skov pludselig: "Vi går på grund"! Han kendte jo ikke renden ind til Hjortø - men når man står midt i skivet og kigger til siderne, så ser man jo også kun ca. 20-30 cm dybde tæt ved siden af renden!

Vi nåede dog Ærøskøbing, og efter rundtur i byen og en god frokost, kom vi velbeholdne hjem igen.

"Spray" sammen med Simon, Helge og Tom ved ejerskiftet i 2008

Jeg fratrådte bilfirmaet i 1966 og ved efter den tid ikke så meget om "Sessan", - eller hvornår eller hvordan Skov skilte sig af med den. Men efter Skov flyttede til Thurø fik han senere en større motorsejler ved egen bådebro der.

Både Skov og omtalte mekaniker er begge døde for en del år siden, - så jeg tør godt skrive om dem!
Ja det var måske kun lidt jeg kunne bidrage med, - men lidt har vel også ret!

Helge Møller

Da fuglene dominerede
kapsejlsbanerne

Kom til sommerstævne i Kerteminde

Når medlemmer hjælper hinanden

Ken og Marian ("Gl. Sussi") vil gerne sige et forsinket tusind tak til Helge Møller for respons på deres ønske om at kunne datere båden længere tilbage end 1973, fra hvor de selv har styr på dens færden. (Se omtalen af afdøde Helge Møller side 35)

De skriver:

Helges lille fortælling (på hjemmesiden) bragte os til Fyn i 60'erne og er en morsom beretning og guld værd for os.

Også tusind tak til dig, Stig, som så ovenikøbet gik ind i et gammelt register, som vi ikke vidste fandtes, og fandt "Sessan", som vores båd hed tidligere (sejlunionens register for danske både i 1962)

Ja, her er "Sessan" opført som hjemmehørende i Odense. Furuholmen som konstruktør og de samme mål som Gl. Sussi. Det gør os næsten 100 % sikker på, at det er vores båd og byggeåret er 1947 i Norge. Vi troede at hun var bygget i 1958, men den type både har et ældre koncept så det kan jo sagtens være i 1947.

Herlige oplysninger for os at få med i bagagen.

Ken og Marian og "Gl. Sussi".

Der kan da ikke vises for mange fotos her i bladet af dette smukke fartøj, "Gl. Sussi", som nu altså pludselig er blevet 11 år ældre!

